UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Munere Concionandi, Exhortandi, Catechizandi - Continens non tantùm praecepta ad artem concionandi discendam accomodata, sed etiam Ideas & Conceptus practicos pro Concionibus in Festis B. V. & SS. Dedicationis, Patrocinij, Novi Anni, Paschatis, Parasceves; item in Primitiis Sacerdotum, ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Fons X. Ex variis statibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-48347

Visual Library

quæ in viis Justitiæ reperitur, &, ut idem Sap. 4. ait, *Senectus honesta & ætas venerabilis vita immaculata.* 2. Quia & in provecta ætate mortuus est, id est, procul vectâ, dum non tantùm in ætate, sed etiam sapientiâ, gratiâ, & meritis quotidie crescere studuit. 3 Quia plenus dierum, id est, meritorum tam apud DEUM, quam apud Homines discessit; ita ut meritò illi applicetur, quod S. David Ps. 72. dixit: *Et dies pleni inveniantur in eis*; non verò menses vacui, de quibus Job. cap. 7. locutus est. Itaque excitandus Auditor, ad plenam etiam laudem defuncto tribuendam, & imitationem procurandam.

PRO ANU.

XXX. Ex occasione Thematis. *Vixit autem Sara 127. annis, & mortua est.* Gen. 23. Dici potest videri hodie alteram Saram mortuam. 1. Quia & ipsa defuncta erat *Sara*, id est, *Domina* suarum cupiditatum, & *odorans* seu *boni odoris* per bonum Exemplum dati. 2. Quia ut Sara implebat illud S. Petri. 1. cap. 3. *Quorum non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus, sed qui absconditus est cordis Homo in incorruptibilitate quieti & modesti Spiritus, qui est in conspectu DEI locuples, sic enim & sanctæ mulieres sperantes in DEO amabant se.* 3. Quia sicut Sara obediebat Abrahæ Dominum eum vocans, ibid. ita & ipsa suum Maritum honorabat, eique in omnibus obediebat. Hinc & Apost. Coloss. 3. Mulieres subditæ estote viris, sicut oportet in Domino, imò sicut Domino, & sicut Ecclesia est Christo subjecta. Eph. 5. 4. Quia ut Sara erat maximè patiens in sterilitate, & in improperiis Ancillæ portandis, & in imperata immolatione filii unigeniti, ita & hæc Anus in adversitatibus Viri, asperitate morbi, morte &c. Itaque sicut Abraham luxit Saram; ita etiam meritò sui hanc Anum, sed ita, ut observetur illud Eccl. 22. *Modicum plora super mortuum, quoniam requievit.*

FONS X.

Ex variis Statibus.

Hic Fons meritò inter copiosissimos censeri potest, ut qui plurimos alios, cósque uberrimos fontes in se comprehendit,

hendit, ex quibus tamen tantùm potiores seligentur, & ex quovis unus altérve conceptus eruetur. Ex his enim non erit difficile plures ejusmodi conceptus invenire.

PRO SACERDÔTE.

I. Ex occasione Thematis. *Ascenditque Aaron Sacerdos in montem Hor iubente Domino, & ibi mortuus est.* n. 33. Potest Sacerdos mortuus Aaroni comparari ob triplicem causam. 1. *Ob electionem*, quia & ipse designatus est Sacerdos per potestatem Sacerdotalem tanquam virgam, ex qua turgentibus gemmis bonorum operum eruperunt flores variarum virtutum (quarum aliquæ recenseri possunt) & foliis dilatatis in amygdalas, id est, solatium proprium, & subditorum formati sunt, vid. n. 17. 2. *Ob officium* quod gerebat, scilicet, ut esset Socius Moysis (id est, Christi.) Nam & de ipso dicebat quasi DEUS ad Christum quod Moysi Exod. cap. 4. dixerat: *Ipse loquetur pro te ad populum, & erit os tuum: Tu autem eris ei in his, quæ ad DEVM pertinent.* Hinc tam sanctè & castè eloquia DEI tractavit; Item offerebat Sacrificia, & incensum suavissimum orationis, quæ facilè etiam Sacerdoti defuncto applicari possunt, simúlque ostendi, quod longè perfectius hæc omnia officia exercuerit. 3. *Ob mortem*; quia & Sacerdos, in montem Hor, id est, perfectionis ascendere jussus est cum Aaron, ibíque libenter mortuus est, usurpans illud Simeonis. Luc. 2. *Nunc dimittis servum tuum, Domine, quia toties non viderunt* tantùm, sed etiam tetigerunt, & gustaverunt *oculi* & sensus *mei salutare tuum.*

II. Ex occasione Thematis: *Senuit autem Ionatha plenus dierum, & mortuus est.* 2. Par. 24. Pulchrè comparari potest Sacerdos Jonathæ. 1. Quia refici, & instaurari curavit domum ad cultum DEI, uti l. c. legitur. 2. Quia erat plenus dierum, id est, meritorum erga DEUM propter legitimum cultum; erga Ecclesiam propter fidelitatem in defendendis cæremoniis & fide Catholica: Erga Parochianos propter fidelem administrationem officii; erga suos domesticos & consanguineos propter sincerum & paternum amorem. 3. Quia & ipse cum Regibus (Sacerdotibus) in civitate David, id est, Ecclesia ubi Christus velut verus David in throno suo, id est, Hierophylacio sedet, & regnat, sepultus est.

III. Ex

III. Ex occasione Thematis: *Mementote præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum DEI quorum intuentes exitum conversationes imitemini fidem.* Hebr. 13. Excitari possunt Auditores, ut, cùm defunctus Sacerdos toties pro ipsis & aliis memento in SS. Sacrificio missæ fecerit, etiam ipsi nunc & deinceps tria in ipsius solatium memento facere ne graventur. 1. *Memento gratitudinis*, in memoriam revocando beneficia ab eo accepta: Quàm fideliter Sacramenta administrârit; quàm zelosè & utiliter verbum DEI prædicârit; quàm impigrè & constanter diu noctuque adstiterit. Dicant proin cum S. David Ps. 115. *Quid retribuam ei pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam.* 2. Memento *imitationis* juxta illud Hebr. 13. *quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem, in ea perseverando*: Spem, nunquam eam deserendo: Charitatem, totis viribus eam procurando: Humilitatem, eam constanter exercendo: Itaque sibi dictum ab eo velut è sepulchro credant illud S. Pauli 1. Cor. 4. *Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut & ego Christi.* 3. *Memento subventionis*; ut scilicet, sicut is toties in necessitatibus subvenit verbo & opere; ita & ipsi nunc mutuas vices exhibere ne graventur, ideóque credant sibi nunc dictum illud S. Joan. 1. c. 3. *Filioli mei, non diligamus verbo & lingua, sed opere & veritate.*

IV. Ex occasione thematis: *Bonus Pastor animam suam ponit pro ovibus suis.* Jo. 10. ostendi potest, quàm benè officio Pastoris functus fuerit defunctus Sacerdos. 1. Quia verè poterat dicere: *Ego cognosco meas, & cognoscunt me meæ.* Hinc tam sollicitè indagavit statum cujuscunque & miserias; Hinc etiam in tanta veneratione à suis ovibus est habitus. 2. Quia diligenter pavit verbo DEI, Exemplo, & Corpore Christi, & eduxit ad fontem aquæ salientis in vitam æternam, per sedulam administrationem Sacramentorum. 3. Quia dum eas ad ovile Christi duxit, vadebat ante eas, id est: Quæ facienda dicebat in concionibus, priùs proprio Exemplo docebat & confirmabat. 4. Quia fortiter defendit contra Leonem, Diabolum circumeuntem & quærentem, quem devoret; contra lupos, id est, homines malos, præcipuè Hæreticos & malos socios & in his laboribus animam posuit: Unde Excitandi Auditores, ut vel nunc Pastorem suum

agnoscant, vocem ejus auxilium invocantis audiant, & sequantur, saltem affectu usque ad purgatorium, & ibi pariter animam suam ponant pro eo, satisfactiones suas, quibus ea purgatorio liberare poterant, eidem applicando:

V. Ex occasione thematis: *Et vidi, & ecce nubes magna & ignis involvens, & splendor in circuitu ejus, & in medio ejus similitudo quatuor animalium.* Ezech. c. 1. ostendi potest defunctum meritò illis quatuor animalibus ab Ezechiele visis comparari. 1. Quia habebat faciem *Hominis* propter singularem humanitatem, quâ cum singulis agebat: *Bovis* propter labores tam fortiter & constanter exantlatos: *Leonis* in peccatoribus terrendis, difficultatibúsque superandis: *Aquilæ* in perspiciendis veritatibus cælestibus, aliísque rebus ad officium pertinentibus. 2. Quia in eo erat ignis involvens, scilicet zelus animarum, qui vires ei addebat, ut sicut fulgur iret, & reverteretur. 3. Quia splendor in circuitu ejus erat, dum passim apud omnes famam perfecti & Sancti Pastoris fuerat consecutus, in cælis autem multò magis fulgebit juxta illud Dan. 12. *Qui docti fuerint, fulgebunt, quasi splendor firmamenti, & sicut stellæ in perpetuas æternitates.*

VI. Ex occasione thematis: *Cúmque pergerent, & incedentes sermocinarentur: Ecce currus igneus & equi ignei divisérunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in cælum.* 4. Reg. 2. Dici potest idem contigisse Pastori defuncto, & 1. quidem per currum igneum zeli geminis rotis Charitatis DEI & proximi constantem fuisse raptum. 2. Tractum fuisse ab equis igneis, id est, quatuor virtutibus cardinalibus, à Charitate earum actus imperante, inflammatis. 3. Per turbinem ardentissimi desiderij, quo semper cupiebat dissolvi, & esse cum Christo, ascendisse in cælum: Excitandi proindè Auditores, ut & ipsi dicant cum Elisæo: *Obsecro te, Domine, fiat in me Spiritus duplex tuus.*

PRO RELIGIOSO.

VII. Ex occasione thematis: *Tollite jugum meum super vos: Jugum enim meum suave est, & onus meum leve.* Matth. 11. cap. ostendatur. 1. Quòd per jugum hoc potissimùm Perfectionis studium intelligatur, utpotè quòd meritò dicitur jugum Christi, quia ipse verbo & exemplo ad id portandum

dum invitavit, dicens: *Si quis vult post me venire, abneget semet ipsum, tollat crucem suam, & sequatur me*, Luc. 4. jugum suave propter internas consolationes ex bonæ conscientiæ testimonio provenientes: Quas Christus per illa verba: *Et invenietis requiem animabus vestris*: indicavit: onus leve propter amorem, qui teste Thom. K. l. 3. cap 5. *Leve facit omne oneroſum, & fert æqualiter omne inæquale, nam onus ſine onere portat; & omne amarum dulce facit.* 2. Ostendatur, quàm alacriter & constanter defunctus hoc jugum susceperit, atque portaverit. Percurrendo potiores Religiosi Functiones, & quàm accuratè eas obierit, Exemplis demonstrando, & concludendo quàm meritò nunc credatur requiem à Christo promissam accepisse; quàm proindè & ipsi Auditores etiam apprecari debeant dicentes: *Requiem æternam dona ei domine, & lux perpetua luceat ei.*

VIII. Ex occasione thematis: *Domine. Duo talenta tradidisti mihi: Ecce alia duo superlucratus sum.* Matth 25. Ostendi potest; quòd per duo talenta juxta alios intellectus & voluntas, aut potentiæ internæ aut externæ, juxta alios gemina Charitas DEI & proximi intelligatur. Eligatur ergò una ex his explicationibus, & ostendatur, quàm benè impenderit illa duo talenta Religiosus defunctus, varios illius virtutis aut potentiæ actus ab eo exercitos enumerando. 2. Ostendatur similiter, quomodo alia duo talenta lucratus sit, scilicet gratiæ vel gloriæ augmentum, vel salutem propriam & alienam; utroque enim modo potest explicari, geminum hoc Talentum. 3. Inferatur, quàm meritò sperari possit illum audivisse à Christo verba illa: *Euge serve bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: Intra in Gaudium Domini tui.*

PRO OFFICIALI ALIQUO AULICO PRIMARIO.

IX. Ex occasione thematis: *Filius accrescens Ioseph: Filius accrescens, & decorus aspectu.* Gen. 49. comparari potest defunctus officiali Josepho ex tribus præcipuè capitibus. 1. Sicut Joseph erat Filius accrescens in timore & amore DEI, fugiendo peccatum omne, & præcipuè Luxuriæ. 2. Quia, sicut Joseph erat Filius accrescens in Fidelitate erga suos Dominos

minos, nolens attingere ea, quæ ad ipsos pertinebant, etsi frequenter à divitiis & honoribus, perindè ut Joseph ab uxore Putipharis ad inhonestam contrectationem tentaretur. 3. Quia erat Filius accrescens in charitate erga subditos quos non ut servos, sed ut proprios Filios amabat, & fovebat. Hinc meritò in ipso quoque impletum est, quod Jacob Filio suo Joseph sequentibus verbis apprecatus est; *DEVS Patris tui erit Adiutor tuus, & omnipotens benedicet tibi benedictionibus desuper, benedictionibus abyssi iacentis deorsum, benedictionibus uberum, & vulvæ; Donec veniat desiderium collium æternorum*: vid. Joseph. Drexelij.

X. Ex occasione thematis: *Tunc Rex Daniel in sublime extulit, & munera magna & multa ei dedit, & constituit eum Principem super omnes Provincias Babylonis.* Dan. 2. ostendi potest, quòd defunctus similem ferè fortunam cum Daniele habuerit. 1. Ergò ostendatur quantopere à suo Principe æstimatus, & ad varia officia per gradus exaltatus sit, ipse autem quàm demissè, se semper gesserit jure usurpans illud David Ps. 130. *Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei*; nimirum recordabatur doctrinæ ab Ecclesiastico datæ cap. 3. *Quantò magnus es, Humilia te in omnibus*, & coram DEO invenies gratiam. 2. Quomodo Princeps ipse us, & magis ipse DEUS dederit, illi munera multa & magna, quorum aliqua enumerari possunt, præcipuè virtutes, utpote de quibus S. Bernardus dicit; *Solæ veræ opes sunt, quæ nos virtutibus divites faciunt.* 3. Quomodo etiam in talentis, per quæ Daniel tantoperè exaltatus est, similis illi extiterit, nempè in Religione erga DEUM, omni timore & respectu humano sepositò: In prudentia & sapientia ad regendum: in constantia & patientia inter persecutiones, aliáque adversa, quæ Leonibus comparari possunt; vid. Dan. Drex.

XI. Ex occasione Thematis: *Ecce statua magna una grandis statua illa magna, & statura sublimis stabat contra te.* Dan. 2. Potest defunctus statuæ tali comparari dicíque: Quòd Anima illius similis sit vel fuerit statuæ quoad temporalia, habuerítque *caput aureum* & summam dignitatem officij, quod gerebat, quóque caput aliorum constitutus est; *pectus & brachia argentea* divitiarum, & possessionum: *ventrem & femora ex ære*, id est, honorem, famam, & favorem

apud

apud Principem ſuum & ſubditos: *Tibias partim ferreas* propter invictam in occurrentibus quibuscunque difficultatibus fortitudinem atque conſtantiam; *partim fictiles* ob mortalitatem & inconſtantiam horum omnium, ſicut apparebat in fine, ubi unicus lapillus, nempè mors hanc totam ſtatuam dejecit, & omnia contrivit. 2. Poteſt explicari in ſpirituali ſenſu, & per aurum intelligi Fides, ſpes & Charitas; Per argentum religio; Per æs miſericordia, & charitas erga proximum, Juſtitia & Temperantia; Per ferrum fortitudo & conſtantia: Per lutum Humilitas & reſignatio erga DEUM, per quam tam facilè dejici & conteri ſe paſſus eſt. vid. Piſt. conc. funeb. 18.

PRO OFFICIALI BELLICO.

XII. Ex occaſione thematis: *Nequaquam, ut mori ſolent ignavi, mortuus eſt Abner.* 2. Reg. 3. comparari poſſunt. 1. inter ſe Mors & Mars, dicíque ſimiles propter tria. 1. Propter *nominis affinitatem.* 2. Propter *cauſam*, ex qua oriuntur nempè, propter peccatum juxta illud S. Pauli 6. Rom. *ſtipendia peccati Mors*, & Mars. 3. Propter *effectus*, quia uterque terribilis, nemini parcit, omnibus ſpoliat, ſubitò & inſperatò venit. 2. oſtendi poteſt, quomodo in utroque ſe geſſerit Defunctus, non ſicut ignavi, ſed imperterritus exceperit, fortiter & conſtanter ſteterit in præliis (quorum aliqua, & præcipuè lucta cum morte enumerari poterunt) & feliciter triumphârit contra hoſtes temporales & ſpirituales, (quæ maxima eſt victoria) & ipſam mortem, ita ut ipſe quoque uſurpare poſſet illud S. Pauli 1. Cor. 15. *Abſumpta eſt Mors in victoria, ubi eſt mors victoria tua? ubi ſtimulus tuus?*

PRO JUDICE.

XIII. Ex occaſione thematis: *Qui ſequitur Juſtitiam, & faciet miſericordiam, inveniet vitam, juſtitiam & Gloriam.* Prov. 25. oſtendi poteſt, quomodo defunctus exercuerit triplicem Juſtitiam, *Legalem* erga DEUM & Cælites per Religionem; erga Superiores per obedientiam, erga Parentes & Liberos ſuos per pietatem, erga ſubditos per manſuetudinem, & Clementiam: *Commutativam* inter partes ad judicium venientes, ubi ob oculos habuit monitum Joſaphat. 2. Par.

Par. 19. *videte, quid faciatis; non enim hominis exercetis iudicium, sed DEI, & quodcunque iudicaveritis, in vos redundabit: sit timor Domini vobiscum, & cum diligentia cuncta facite. Non est enim apud DEVM nostrum iniquitas, nec Personarum acceptio, nec cupido munerum.* Hinc Athenienses noctu judicabant, & ante sedem Judicis imaginem oculis & manibus carentem ponebant: *Vindicativam* in delictis puniendis. 2. Quomodo misericordiam sociârit, pauperum causas promptè suscipiendo, & sine respectu potentum judicando, damnatis compatiendo, ita ut verè locum haberet illud Ps. 84. *Misericordia & veritas obviaverunt sibi. Justitia & pax osculatæ sunt.* 3. Quomodo vitam (temporalem & æternam) justitiam (apud DEUM, qui ei tribuit coronam Justitiæ, & de Adversariis vindicabit) & gratiam apud DEUM & Homines repererit.

XIV. Ex occasione thematis: *Ego autem in justitia apparebo in conspectu tuo.* Ps. 16. Dici potest, Judicibus & Magistratibus commissum esse corpus Christi custodiendum, sicut olim Pilatus Judæis Matth. 27. dixit: *Ite, custodite, sicut scitis.* Atque adeò debere eos esse armatos sicuti Milites apud sepulchrum Christi vigilantes pinguntur. Et 1. quidem habere corpus æreum seu *loricam* triplicem amoris DEI, Proximi & sui ipsius. Item triplicis Justitiæ legalis, commutativæ, vindicativæ. 2. In capite *Galeam* puræ intentionis soli DEO placendi, & Justitiam administrandi, ut sic contra respectus humanos defensi sint. 3. In manibus *chirotheca* ferreas, id est, firmum decretum non acceptandi munera, quæ excæcant prudentes, & subvertunt corda justorum. Qui autem excutit manus suas ab omni munere, iste in excelsis habitabit. Isa. 32. 4. *Hastam*, quæ partim dividat per Justitiam commutativam, cuivis tribuendo jus suum: partim repellat eos, qui corpori Christi, id est, Reipublicæ damnum inferre moliuntur. Quæ omnia ostendatur, accurratè à defuncto fuisse observata, ut adeò cum veritate dicere potuerit: *Ego autem in justitia apparebo in conspectu tuo*, & expertus sit verificari illud Sap. 8. *Et si justitiam quis diligit, labores hujus magnas habent virtutes.*

XV. Ex occasione thematis: *Militia est vita hominis super terram.* Job. 7. ostendi potest, quàm difficilis & periculo-

sa sit militia, vita hominis, ob tres causas. 1. *Propter hostium potentiam & astutiam*; nam *non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem, sed adversus Principes & Potestates, adversus mundi Rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiæ in cœlestibus*, Eph. 6. 2. *Propter locum*; quia non sub muris, sed aperto marte & campo pugnandum est, & in loco, ubi minimè putatur. 3. *Propter incertitudinem victoriæ*; (cum etiam fortissimi quique succubuerint,) & *mortem æternam ex eius amissione subsecuturam.* Hinc Apostolus l. c. monet: *Propterea accipite armaturam DEI, ut possitis resistere in die malo, nempè loricam Iustitiæ* (& charitatis) *calceati pedes* (per constantiam, vel ut alij, memoriam mortis) *scutum Fidei* sumentes (de qua sibi dictũ putent à Matre Ecclesia, quod olim Spartana mulier Filio dixerat; *aut cum hoc redi, aut super hoc*) *galeam salutis*, id est, spem ejusdem per Christi merita obtinenda: *Gladium Spiritus* (quod est verbum DEI) per omnem orationem & obsecrationem orantes omni tempore in Spiritu. vid. Pist. con. fun. 19. post med.

XVI. Ex occasione thematis. *Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi* 2. Tim. 4. ostendi potest, quòd bonum certamen certaverit miles defunctus ex triplici capite. 1. *Bonitate finis*: Quia non propter vanam gloriam aut lucrum temporale, sed propter defensionem gloriæ divinæ, Fidei, & Patriæ pugnavit. 2. *Bonitate iustitiæ & charitatis*: quatenus observavit illud monitum S. Joannis Baptistæ militibus datum Luc. 3. *Neminem concutiatis, neque calumniam faciatis, & contenti estote stipendiis vestris.* 3. *Bonitate fortitudinis* in aggrediendo, repellendo, vincendo hoste; quàm adeò meritò repositam habuerit coronam justitiæ à Domino reddendam in die judicij.

XVII. Ex occasione thematis. *Regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud* Matth. 2. ostendi potest, quomodo defunctus vim cælo intulerit. 1. Ascendendo per scalam mandatorum DEI. 2. Ignem charitatis inijciendo. 3. Cuniculos humilitatis fodiendo. 4. Globis orationis muros quatiendo. 5. Tormento (Mörser) Mortificationis & abnegationis propriæ portas effringendo. Quæ omnia fusius per Exempla demonstrari possunt.

PRO

PRO MERCATORE.

XVIII. Ex occasione thematis: *Simile est Regnum cælorum Negotiatori quærenti bonas Margaritas.* Matth. 13. Ostendi potest, quàm benè Negotiatoris officio functus sit. Et 1. Quòd bonas & veras Margaritas emerit, nempè virtutes solidas, quas non tantùm tempore prosperitatis, sed etiam adversitatis exercebat. 2. Quòd non unam duntaxat, sed multas & varias emerit, præcipuè timorem DEI, justitiam in emendo & vendendo. Liberalitatem & misericordiam erga pauperes, constantiam & patientiam in adversis, quarum actus enummerari possunt. 3. Quòd illas Margaritas prudenter non mundo aut hominibus qui vilissimum vanæ laudis pretium offerunt, sed DEO, qui integrum Regnum cæleste pro iis offert, per purissimam intentionem vendiderit: unde meritò post mortem jam expertus est, quod de muliere sapiente Prov. 13. dicitur: *Gustavit & vidit, quia bona est negotiatio eius.*

XIX. Ex occasione thematis. *Dedit omnia sua, & comparavit eam.* Matth. 13. ostendi potest. 1. Quàm pretiosam Margaritam, nempe Regnum cælorum emerit, quod meritò assimilatur Margaritæ propter splendorem (visionis beatificæ) virtutem corroborandi & satiandi animam per delicias cælestes, & decus, quod Beatis affert, juxta illud Ps. 72. *Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui DEVS.* 2. Quo pretio emerit, scilicet se & omnia dando juxta consilium S. Augustini in lib. de Spirit. & anima. *Ecce venale est regnum DEI; eme, si vis; nec multùm existimes de re magna propter pretii magnitudinem. Tantùm valet, quantùm habes. Noli quærere quid habeas, sed qualis sis: res ista valet, tantùm, quantùm es tu, Te da, & habebis illam. Sed malus sum,* inquies, & fortè me non accipiet? *dando te illi bonus eris.* Ostendatur proin, quomodo defunctus se dederit, scilicet totam suam voluntatem divinæ conformando, juxta monitum Thom. Kempis l. 3. cap. 37. *Dixi tibi sapissimè, & nunc iterum dico; Relinque te, resigna te, & fruêris magna interna pace; Da totum pro toto, & habebis me.*

PRO OPIFICE.

XX. Ex occasione Thematis. *Voca Operarios, & redde illis*

illis mercedem. Matth. 20. ostendi potest. 1. Quàm fideliter & diligenter in vinea Domini operatus sit defunctus, dum scilicet vineam Animæ suæ diligenter circumfodit per humilitatem: pampinos & palmites potentiarum suarum alligavit ligno crucis, id est, Christo, & mandatis illius: Superflua germina inutilium desideriorum diligenter tempore suo amputavit per mortificationem: botros virtutum suarum subjecit torculari per patientiam, sícque vinum veræ solidæque internæ lætitiæ DEO & sibi creatæ expressit. 2. Quàm largam mercedem acceperit, scilicet denarium continentem tres partes ad summam felicitatem pertinentes, Associationem Sanctorum, adimpletionem desideriorum, amotionem malorum. Itaque Auditores ad gratulationem talis mercedis, similémque in operando fidelitatem & industriam excitandi.

XXI. Ex occasione Thematis: *Me oportet operari opera ejus, qui misit me, donec dies est, venit nox, quando nemo potest operari.* Jo. 9. ostendi potest, quomodo defunctus de die laborârit, nimirum, quia laboravit, dum Sol divinæ Justitiæ ei per gratiam illuxit, seu quia opera sua in statu gratiæ semper peragere studuit. 2. Quia laboravit, dum dies hujus vitæ seu occasio merendi duravit, sempérque illud Eccl. 9. ob oculos habuit. *Quodcunque potest facere manus tua, instanter operare; Quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos.* Quare cùm, teste Salomone Eccl. 2. *Dulcis sit somnus operanti*, gratulandum erit defuncto, & requies sempiterna apprecanda.

XXII. Ex occasione Thematis: *Videte oculis vestris, quia modicum laboravi, & inveni mihi multam requiem* Eccl. 51. ostendi potest. 1. Quàm verè dicatur, defunctum, etsi per totam vitam assiduis fuerit in laboribus, modicum tamen laborâsse, quia teste: Dav. Ps. 89. *Mille anni ante oculos tuos* (DEI) *tanquam dies hesterna, quæ præterit.* 2. Quàm multam requiem invenerit, illam scilicet, de qua S. David Ps. 126. dixit. *Cùm dederit dilectis suis somnum, Ecce hæreditas Domini.* Illam, de qua DEUS Apoc. 4. dixit: *Beati mortui, qui in Domino moriuntur; amodo dicit Spiritus, quoniam requiescent in laboribus suis.* Unde dicit jam defunctus ex sepulchro ad suos, quod olim S. Cassianus Eduæ sepultus S. Germano Alti-

siodorensi Episcopo eum quærenti, quid agis hic charissime Frater? respondit: dulciter. In pace quiesco,& adventum Redemptoris exspecto.

XXIII. Ex occasione Thematis. *Vnusquisque propriam mercedem accipiet secundùm suum laborem* 1. Cor. 3. Dici potest, DEUM in recipiendis ad cælum Sanctis facturum, quod olim Cato Censorinus, quando alicui civitatis jura concedere volebat, fecit, dum scilicet manum sibi à Candidato porrigi voluit, quam si callosam & laboribus obtritam aspexit, in civem eum assumpsit; secus si tenellam & politam vidit. Id sanè Sanctus Gregorius hom. 37. in Evang. indicavit, dum dixit: *Ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magnos labores.* Hinc ipse Christus in laboribus erat à juventute sua. Ostendatur dein, etiam defunctum fuisse in iis ita ut jure cum S. Paulo 2. Thess. 3. dicere posset: *Ipsi enim scitis, quemadmodum oporteat imitari nos, quoniam non inquieti fuimus inter vos, neque gratis panem manducavimus ab aliquo, sed in labore & fatigatione die ac nocte operantes, ne quem vestrum gravaremus.* Meritò ergò sperandum, quòd, cùm magni fuerint defuncti labores, magna quoque illius merces sit futura.

PRO RUSTICO.

XXIV. Ex occasione Thematis. *Simile est regnum cælorum thesauro, abscondito in agro.* Matth. 13. Dici potest fuisse olim Rusticum, qui, ut Filios suos ad laborem incitaret, in agone eos ad se vocavit, dixítque in vinea sua thesaurum latere, quem post mortem suam ad eum pertinere velit, qui primus eam effodisset, undè Filij post mortem Parentis totam vineam magno labore circumfodientes, thesaurum quidem nullum repererunt, sed vineam egregiè circumfodiendo, magnum ex ea lucrum fecerunt. Inferatur dein, simili modo DEUM cum hominibus egisse, atque ut multos ad vitam rusticanam incitaret, manifestâsse illis, quòd regnum cælorum simile sit thesauro in agro abscondito, id est, qui per labores in agro, ut oportet, exercitos maximè obtineatur, idque ob triplicem causam, quia scilicet ibi humilitas, patientia, & charitas maximè exercetur, quæ omnia in defuncto & aliis per Exempla probari possunt.

XXV.

XXV. Ex occasione Thematis. *Venite benedicti, & possidete paratum vobis regnum.* Matth. 25. Narrari potest à Majoribus nostris Rusticorum officium sic repræsentatum fuisse. Pingebant inprimis Pontificem cum toto Clero, & subscribebant: *Ego oro pro vobis omnibus*: In altero latere pingebant Cæsarem & alios Principes armatos cum hac Inscriptione: *Ego defendo vos omnes*: Juxta hos pictus erat Rusticus saccum farinâ plenum in humeris portans cum hoc Lemmate: *Ego alo vos omnes*: Tandem & mortem juxta hos depinxerunt dicentem. *Ego devoro vos omnes*, Inferatur ex hoc, quanta spes concipi queat, quòd defunctus illam vocem: *venite benedicti &c.* auditurus sit, ut cui verè Christus dicere possit: *Esurivi, & tu dedisti mihi manducare agros colendo*: *Sitivi, & tu dedisti mihi bibere* vineas curando: *Nudus eram, & tu vestivisti me*, pecora pascendo, & custodiendo: à quibus pelles & lana habentur. Quomodo proin & ipsum Christus pane & nectare Angelorum pasturus, & Gloriæ veste circumdaturus sit.

XXVI. Ex occasione thematis: *In sudore vultus tui vescêris pane tuo.* Gen. 3. Narrari potest, quòd, cùm S. Franciscus quondam nudus & vili tunica tectus incederet, Frater ipsius Carnalis per modum joci ab eo petierit, ut pro crucigero sudorem venderet: Cui S. Franciscus respondit: Ego sudorem meum non vendo hominibus, sed DEO. Inferatur dein idem videri defunctum hodie dicturum, ut qui sciat, quàm pretiosus sit sudor laborantium in conspectu DEI, uti B. Virgo quondam significavit, dum sudorem laborantium Fratrum Chrystallino vasculo exceptum Fratri cuidam ostendit, dixítque, se ideo eum collegisse, ut eum conspectui DEI, qui summè eodem delectetur, repræsentet. Imò idem etiam miraculo pulchro confirmavit, dum post mortem Mennæ Monachi, qui ex obedientia hinc inde discurrendo vitam transegerat, balsamum odoratissimum exsudare fecit. Excitentur proin Auditores, tum ad gratulationem tum ut currant in odorem beneolentis sudoris hujus:

XXVII. Ex occasione Thematis: *Itaque Fratres mei stabiles estote, & immobiles, abundantes in opere Domini semper, scientes, quod labor vester non est inanis in Domino* 1. Cor. 15. Narretur, quòd, cùm Cajus Furius Cresinus ex parvo agello

plures longè fructus, quàm alij ex magnis agris reportâsset, accusatus à Spurio Albino de veneficio, sua instrumenta rustica secum ad senatum attulerit, eáque ante se proijcient, hæc tandem esse instrumenta veneficij sui dixerit: Inferatur, etiam idem videri defunctum facere, & si quidem copiosos fructus quos in hac & altera vita reportavit, quis miretur, rustica sua instrumenta, quibus ad laborem usus est, ostendere, diceréque, ea esse potissima media, quibus totum fructum obtinuerit. Hinc & Apollo Aglaam Isophidicum felicissimum in terra dicebat, eò quòd in Arcadia in vili, sed frugifero prædio vixerit. Et jam olim magis bonus Agricola, quàm miles laudabatur, dicebatúrque: **Ein Ackers-Mann/ ein wackerer Mann.** Quia: **Ackers-Mann erwirbt. Kriegs-Mann verdirbt.** Hinc & Virgilius 2. Georg.

O fortunatos nimium, bona si sua nôssent.
Agricolas, quibus ipsa procul discordibus armis.
Fundit humo facilem victum justissima tellus.
Rura mihi, & rigui placeant in vallibus amnes.

XXVIII. Ex occasione Thematis. *Cæpitque Noë vir Agricola exercere terram, & plantavit vineam.* Gen. 9. Dici potest DEUM voluisse Noë primum esse Agricolam, ut Rustici haberent Exemplar vitæ Rusticanæ, & tres ab eo virtutes Rusticorum proprias discerent. 1. *Pietatem & timorem DEI*; nam teste S. Scriptura Gen. 6. *Noë erat vir justus atque perfectus & invenit gratiam coram Domino.* Hinc Rustici præcipuè sibi dictum credere debent illud Matth. 6. *Quærite primùm, regnum DEI, & justitiam eius, & hæc omnia adiicientur vobis.* 2. *Sedulitatem*, quàm arcæ confectio ostendit. Eadem Rusticis necessaria, nam *sedula manus ditat*, uti Salomon ait Prov. 4. *Egestatem operata est manus remissa, manus autem fortium divitias parat*; Hinc Calumella l. 1. cap. 3. dicit, agros se ut debitores habere, qui nil dant, nisi incantur per culturam. 3. *Constantiam*, non enim curavit irrisiones Vicinorum aut laborum difficultatem; sic & Rusticus perseverans usque ad finem, salvus erit. *Nemo enim mittens manum ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno DEI* juxta Christi Luc. 9. testimonium. Ostendatur tandem, quomodo hæc omnia defunctus observârit.

XXIX. Ex occasione thematis: *Pater meus Agricola*

est.

est. Jo. 15. Dicatur, Christum voluisse Patrem suum vocare Agricolam, ut discerent Rustici, conditiones boni laboris: Nam ut Pater cœlestis usque modò operatur, nunquàm otiosus; ita & Rustici qui ante omnes sibi applicare deberent illud Job. c. 5. *Sicut avis ad volatum; ita homo ad labores natus est.* Atque adeò pro Symbolo habere deberent illud Severi Cæsaris; *Laboremus.* 2. Ut Pater æternus operatur omnia in omnibus; ita & Rusticus diligenter suis Domesticis cooperari & invigilare debet, ut de ipso dici possit, quod Salomon de forti muliere Prov. 31. dixit. *Consideravit semitas domus suæ, & panem otiosa non comedit.* 3. Ut pater æternus *universa propter semetipsum operatus est.* teste Salomone Prov. 16. Ita id ipsum Rusticus facere debet sequendo consilium S. Pauli 1. Cor. 10. *sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in Gloriam DEI facite.* Ostendatur proiode quàm accuratè hæc omnia observârit Defunctus.

PRO MENDICO.

XXX. Ex occasione thematis: *Beati pauperes Spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum*: Matth. 5. dici potest, duplicis generis esse pauperes, *coactos*, qui ægrè ferunt paupertatem, atque adeò per fas & nefas ab ea liberari student; & *voluntarios* seu spontaneos, qui aut ultrò omnibus bonis se exuunt, aut certè si prius jam per DEI voluntatem iis exuti sint, statu suo contenti, DEO gratias agunt, atque in paupertate sua, quàm divitiis vivere malunt. Dein probetur, meritò his regnum cælorum promitti; tum quia propter DEUM libenter dimittunt divitias terrestres, atque adeò pro his cælestes accipere merentur, juxta illud Matth. 9. *Omnis, qui reliquerit domum vel Fratres aut Sorores, aut Patrem, aut Matrem, aut uxorem aut Filios, aut agros propter me, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit*; tum quia talis radicem potissimam malorum operum, aut impedimentum fortissimum bonorum operationum efficaciter removet, nempe divitias de quibus S. Paulus 1. Tim. 1. dixit, *qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum Diaboli, & desideria multa inutilia & nociva, quæ mergunt Homines in interitum & perditionem: Radix enim omnium malorum est cupiditas.*

tas. Econtrario verò paupertas occasionem ad omnes virtutes subministrat. Hinc Eccl. cap. 31. dicitur: *Beatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia thesauris. Quis est hic & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.* Denique explicetur, quantopere hanc paupertatem Spiritûs dilexerit defunctus pauper, & quomodo contentus statu suo in magna Sanctitate & patientia vixerit.

XXXI. Ex occasione Thematis: *Scio tribulationem & paupertatem tuam, sed dives es.* Apoc. 2. Dicatur, quænam veræ divitiæ sint, nempe non illæ materiales, cùm illis, qui has possident plerumque illud Apoc. 1. conveniat: *Tu dicis, quia dives sum, & locupletatus, & nullius egeo, & nescis, quia miser es, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus*; veræ ergò divitiæ sunt virtutes & bona opera, quia hæc præcipuè habent conditiones ad veras divitias requisitas; nempè 1. *utilitatem* ad omnia impetranda; Nam *pietas*, teste S. Paulo 1. ad Timoth. 4. *ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ* & per consequens etiam illorum, quæ necessaria sunt ad hanc vitam. 2. *stabilitatem*, ut scilicet non possint, possessori invito auferri, quam conditionem vel maximè habent virtutes, uti Christus Matth. 6. indicavit dicens: *Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi ærugo & tinea demolitur, & ubi Fures effodiunt, & furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cœlo, ubi neque ærugo, neque tinea demolitur, & ubi Fures non effodiunt, nec furantur.* 3. *Auferibilitatem* in alteram vitam, quæ sola convenit virtutibus juxta illud Apoc. 13. *Opera enim illorum sequuntur illos*; Cùm è contrario de divitiis materialibus dicatur: *Dives, cùm dormierit, nil secum auferet, aperiet oculos suos, & nemo aderit ei.* Ostendatur proinde, quàm studiosè has divitias veras congregare studuerit defunctus, illud S. Augustini S. 5. de verbis Apostoli semper in mente habens: *Non tibi displiceat paupertas tua, nil potes ditius invenire. Vis nôsse quàm locuples sit? calum emit. Quibus thesauris conferri possit, quod pauperibus videmus indultum? ut ad regnum calorum veniret, dives possessione sua obtinere non potuit, nunc obtinet, ut contemptu perveniat.* Excitandi proinde Auditores, ut & ipsi deinceps has divitias congregare studeant, juxta illud S. Pauli 1. Timoth. 6. *Divitibus hujus sæculi*

seculi præcipe, non sublime sapere, neque sperare in incerto divitiarum, sed in DEO vivo, (qui præstat nobis omnibus abundè ad fruendum) benè agere, divites fieri in bonis operibus, facilè tribuere, communicare, thesaurizare, sibi fundamentum bonum in futurum, ut apprehendant veram vitam.

XXXII. Ex occasione thematis: *Factum est autem, ut moreretur Mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahæ.* Luc. 16. Dici potest contingere divitibus malè viventibus & pauperibus justitiam & pietatem amantibus post hanc vitam, quod Falconi & Gallinæ evenire solet; Sicut enim Falco dum vivit, ab omnibus, & præcipuè Principibus, amatur, honoratur, in manibus portatur, optimis cibis reficitur, post mortem verò in fimetum abijcitur sine honore; ita divites in divitiis suis confidentes in hac vita quidem honoribus & voluptatibus abundant, induuntur purpura & byssо, & epulantur quotidie splendidè; sed post mortem in fimetum inferni abijciuntur, juxta ejusdem Christi l. c. testimonium: *Mortuus autem est & dives, & sepultus est in inferno*: Sicut autem è contrario Gallinæ, dum vivunt, à nemine honorantur, & ipsæmet in fimeto, & plateis grana & victum quærere coguntur; post mortem verò purgantur, lixantur, condiuntur aromatis, ponuntur in argentea vel aurea patina, jusculo dulci merguntur, traduntur manibus Dapiferorum, portantur ad mensam Principis, ac in ventre ejus ac aliorum hospitum sepeliuntur; ita pauperes in hac vita quidem non honorantur, sed magno labore victum suum quærere coguntur, post mortem verò animæ illorum igne charitatis & patientiæ excoctæ, & aromatibus aliarum virtutum conditæ, Angelis velut Dapiferis cælestibus traduntur, ut DEO offerantur, & ab eo in sinum receptæ perfectissimè ipsi uniantur, atque æternum in eo requiescant, ostendatur dein quomodo hæc omnia etiam ipsi defuncto probabiliter contigisse credatur, atque adeò is meritò illud Siracidis c. 11. semper ob oculos habuerit. *Confide in DEO, & mane in loco tuo; facilè est enim in oculis DEI, subitò honestare pauperem.*

PRO SERVO.

XXXIII. Ex occasione thematis: *O Domine, quia ego servus tuus, ego servus tuus & Filius Ancillæ tuæ.* Ps. 115.

ostendatur, quàm verè dicere potuerit defunctus: *Ego servus tuus*, quia scilicet semper servavit voluntatem & mandata DEI, à qua observatione aliqui servum dictum putant, & ideò etiam meritò dicere poterat: *Et Filius Ancillæ tuæ*, nempè B. Virginis, quæ de se dixit Luc. 1. *Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum.* 2. Quare præ aliis Dominis DEO servire elegerit, illud S. Pauli Coloss. 3. ob oculos semper habens; *Servi obedite per omnia Dominis corporalibus, non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis vestri timentes DEVM*, quia scilicet in DEO potissimùm conditiones ad optatum Dominum requisitas invenit, scilicet summam sapientiam, & summam bonitatem, quâ pro levi servitio infinitum & amplissimum præmium largitur. Eum in finem narrari potest, quod Vincentius Belvacensis in Speculo morali narrat de Famulo, qui diu fidelissimè Domino serviverat, sed, cùm in morte vel ad quadrantem ab eo liberationem à doloribus petiisset, ísque hoc se non posse respondisset, graviter ingemuit, doluítque, quòd tam diu tali Domino serviisset, à quo neque per quadrantem à morbo posset liberari, & non potiùs illius servitio se impenderit, qui ipsum ab omnibus malis liberare, & infinitis bonis ditare potuisset.

XXXIV. Ex occasione thematis: *Quis putas est fidelis servus & prudens?* ostendatur, quàm perfectè omnes servi conditiones Defunctus impleverit. Et 1. quidem diligenter observaverit *promptam obedientiam* juxta illud S. Pauli Coloss. 3. *Quodcunque facitis, ex animo operamini, sicut Domino & non hominibus, scientes quod à Domino accipietis retributionem hæreditatis.* 3. *Summam fidelitatem*: Quia ita servivit, ut jure cum Jacob dicere posset Gen. 30. *Tu nôsti, quomodo serviverim tibi, & quanta in manibus meis fuerit possessio tua: Modicum habuisti, antequam venirem ad te, & nunc dives effectus es, benedixitque tibi DEVS ad introitum meum.* 4. *Maximam prudentiam*, quia Domino carnali, non ut homini, sed ut DEO servivit, atque adeò illud S. Pauli Eph. 6. observavit: *Servi obedite Dominis carnalibus cum timore & tremore in simplicitate cordis vestri, sicut Christo: non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes sed ut servi Christi:* Unde meritò ei dici poterat illud Matth. 25. *Euge serve bone*

&

& fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam; intra in gaudium Domini tui.

XXXV. Ex occasione thematis: *Ecce intelliget servus meus, & exaltabitur, & elevabitur; & sublimis erit valdè.* Is. 52. Instituatur comparatio defuncti cum Josepho Patriarcha, & in tribus ostendatur potissimùm similis fuisse. 1. *In fidelitate*, quâ noluit Joseph tangere uxorem Putipharis; Defunctus autem nec uxorem, nec alia bona sui Domini injusta contrectatione usurpavit. 2. *In charitate*, quâ scilicet Joseph Pharaonis domum perindè, ac si sua esset, gubernavit; & auxit; defunctus verò simili industria commodum sui Domini procuravit. 3. *In patientia*, quâ, ut Josephus, omnes injurias seu correctiones Domini sui, aliáque onera servitio annexa generosè supportavit, ut meritò sperari possit, quòd, sicut in his tribus Josephum imitari studuit; ita etiam in exaltatione eidem similis sit futurus juxta promissionem DEI in themate factam.

PRO ANCILLIS.

XXXVI. Ex occasione thematis: *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundùm verbum tuum.* Luc. 1. ostendi potest, quàm verè hoc nomen promerita sit defuncta propter fidelitatem triplicem, à qua apud Hebræos nomen Ancillæ derivatum est. Et 1. quidem propter fidelitatem *intentionis*, quâ in Domino suo & Domina non hominem, sed DEUM aspexit, ad exemplum S. Catharinæ Senensis, quæ in Patre Christum, in matre B. Virginem, in aliis Domesticis Apostolos consideravit, & honoravit. 2. Propter fidelitatem *servitii*, quâ omnes officij sui partes fideliter implevit, & commodum Familiæ unicè promovere studuit, sícque servavit illud Apostoli ad Tit. 2. *servas Dominis suis subditas esse, in omnibus placentes, non contradicentes, non fraudantes, sed in omnibus fidem ostendentes, ut doctrinam Salvatoris nostri DEI ornent in omnibus*: Ab hac fidelitate nomen **Ehehalten** acceperunt, quia matrimonium & conjuges in officio suo obeundo juvant, & conservant. Hinc Marcus Crassus ipsos viva Instrumenta œconomiæ vocare solitus est. Aristoteles vivam, sed separatam partem Domini. Et olim, teste Pierio, quando prima vice domum ingrediebantur, Pater familias palmarum nu-

cleos, frumentum, aureámque & argenteam monetam super caput effundebat, ut hoc facto ostenderet, quòd officium novi servi futurum sit, totis viribus commodum Familiæ promovere, efficeréque, ut tam in rebus ad victum pertinentibus, quàm in divitiis Pater & Mater familias cum aliis domesticis necessaria habeant. 3. Propter fidelitatem *adhæsionis* seu *constantiæ*, quâ videlicet Dominorum suorum defectus cum charitate supportabat, eorum honorem & famam unicè defendebat, & tam in prosperis, quàm adversis in eorum amore & servitio perseverabat, ita ut jure mereretur audire ab illis, quod Christus Apostolis Luc. 22. *vos estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis, & ego dispono vobis, ut edatis & bibatis super mensam meam*; idque multò magis dicturus fuerit ipse Christus post mortem illius, utpote qui omnia, quæ Dominis suis præstitit, servitia sibi facta reputet:

XXXVII. Ex occasione thematis: *Respexit humilitatem Ancillæ suæ.* Luc. 1. ostendi potest, quàm humilis Ancilla fuerit defuncta, triplici potissimùm exercitio humilitatem suam ostendens, nempe 1. Humilitate *intentionis* seu *propositi*, dum scilicet se ipsam vili pendit, & minimam reputavit, ideóque statu suo contentissima vixit, assiduò in ore habens illud S. Davidis 2. Reg. capite 6. *Ludam & vilior fiam plus, quàm factus sum, & ero humilis in oculis meis, & cum Ancillis, de quibus locuta es, glorioſior apparebo.* 2. Humilitate *abiectionis*; quia abjectissima servitij sui opera cum magna alacritate, diligentia, atque constantia peragebat, illud S. Davidis iterum identidem animo volvens Ps. 83. *Elegi abiectus esse in domo DEI mei* (id est, propter DEUM) *magis, quàm habitare in tabernaculis peccatorum.* 3. Humilitate *subiectionis*; quâ non tantùm Domino, sed etiam aliis Domesticis se subjiciebat, & mandata eorum, & voluntates promptè exsequebatur, injurias & contumelias, & irrisiones ab iis factas æquissimo animo portabat. 2. Ostendatur, quomodo DEUS nunc humilitatem hanc Ancillæ suæ respexerit, eámque inter amantissimas suas sponsas, cælique Reginas assumpserit; ita ut verè ipsa nunc dicere possit: *Ecce beatam me dicent omnes Generationes;*

FONS